

Стоїть яворець тонкий, високий

Колядка

Стоїть яворець тонкий, високий,
Тонкий високий, в корінь глибокий.
А в коріненьку чорні куноньки,
А в середині ярі пчіленьки,
А на вершечку сив соколенько.
Сив соколенько гнізденце он в'є,
Гнізденце он в'є, біл камінь бере,
Біл камінь бере, все на спід кладе,
В серединоньку цвіт-калиноньку,
Вершок виводить, сріблом, золотом.
Попід яворець здавна стеженька,
Над'їхав нею гречний панонько,
Гречний панонько чом Іванонько.
Під ним коничок темносивенький,
Темносивенький, барзо бутненький.
На тім конику гречний панонько,
Гречний панонько чом Іванонько.
На нім сукеньки кармазинові,
На нім чобітки сафіянові,
На тих чобітках срібні підківки
На нім шапочка магерова,
А за плечима тугий лученько,
Тугий лученько, дрібні стрілоньки.
Ой верг він оком на зелен явір
Та й ізиздрів він сива сокола.
Взяв добувати дрібні стрілоньки,
Взяв наміряти з туга лученька:
— Ци під горленько, ци під криленько?
Сив соколенько рік му словенько:
— Ой пане, пане, не стріляй мене,
Не стріляй мене, не рубай мене,
Стану я тобі а в вислуженьці.
Як ти поїдеш за тихий Дунай,
За тихий Дунай по гречну панну, —
Твоїм боярам броди покажу,
Броди покажу, мости поставлю.

Твою панночку сам перенесу,
Сам перенесу, вінка не зроню.
Тебе самого на золотий міст,
На золотий міст, на срібну лавку.